

A Gyűjtemény

Terciusznak pazar gyűjteménye volt. Üveghengerekben májak, szívek, vesék és tüdők lebegtek láthatatlan fonalakkal pontosan középre merevítve a sárgás folyadékban kezek és lábak. Rekeszek és fiókok sorát töltötték meg a mikroszkópi metszetek. Hám- és kötőszövetek, ideg- és petesejtek.

Ezek itt riboszómák, azok meg transzferek" mutatott egyszer néhány fényképet. Sok albuma volt, telve ilyen fotókkal.

Máskor így szólt: "Ma teljessé vált gyűjteményem". A hangfelvételeken vér surrogása, belek mozgása, fújtató tüdők, és szívek zörejes döbb-döbb-je. "Nincs oly része az embernek, amit nem ismerek."

Egy nyárvégi reggelen halva találták tizenhét éves lányát. Minden vizsgálat eredménytelen maradt: "A halál oka ismeretlen" - mondta ki a jegyzőkönyv. Szobájában minden a helyén volt, csupán a könyvei között találtak néhány lepréselt virágot.

A temetés után Terciusz laboratóriumába érve egy székre zuhant, és maga elé meredve suttogta: "Lélek... Mi az?"

És hosszú szünet után: "Hajnal, hová lettél?" Hangja tompán csapódott a fémdobozok falához. Egy bekapcsolva felejtett műszer mágnesszalagja őrizte meg szavait.

Ettől kezdve nem látták dolgozószobáján kívül. Éjjelente furcsa, óriási árnyak vetültek ablakára, és szárnyasuhogásszerű zaj szűrődött ki néha.

Két év múlva ő is meghalt. Legjobb barátja és kollégája, a hírneves Möbiusz boncolta.

Hófehér munkaruhák vakítottak a ragyogó fényben.
Valamennyi meghívott lélegzetviSSzafojtva várta, hogy a
sebész tárgyilagos metszései nyomán méltó helyükre, a
Gyűjteménybe kerüljenek Terciusz szervei.

A néma csendben megvillant a szike. A test alig
hallhatóan

sercegett, és engedelmesen szétnyílt a csipeszek
húzására.

Egyszerre hördült fel mindenki. Terciusz teste üres
volt! Szíve helyén egy fényből szótt leányarc derengett.

A történetnek ezt a változatát Möbiusztól hallottam,
közvetlenül halála előtt. Amikor egy vidéki
elmeegógyintézetben ráakadtam, teste már súlyosan
leromlott. Orvosa szerint mindvégig makacsul
ragaszkodott téveszméihez.

A szemtanúk közül egyedül Möbiusz neve maradt fenn.

Ostku Csaba

1977